

Список бібліографічних посилань

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : закон України від 07.12.1984 № 8073-X // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 12.11.2018).

Одержано 24.11.2018

УДК 159.98

Анастасія Юріївна КРАВЧЕНКО,

студентка 1 курсу факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Вікторія Іванівна ФИЛИПСЬКА,

старший викладач кафедри соціально-гуманітарних

дисциплін факультету № 6 Харківського

національного університету внутрішніх справ,

кандидат педагогічних наук

**ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ
ОСОБИСТОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ**

Сьогодні триває продовження реформи системи МВС України. Одним з найважливіших питань у відборі кандидатів на посаду представників органів Національної поліції є психологічний стан претендента, його стресостійкість та вміння працювати з людьми. Поліцейський сьогодні повинен позиціонувати себе як чесну, відповідальну людину, основною задачею якої є служити та захищати народ. Особистість працівника поліції відрізняється складністю та багатогранністю. Вона складається й формується в результаті взаємодії багатьох чинників, але головним і визначальним з них є особистість людини, яка обрала професію поліцейського як одну з головних своїх життєвих цілей [1].

Слід зазначити, що відповідальність у ролі соціально-психологічної категорії може бути двоякою. У соціальній психології розрізняють зовнішні форми саморегуляції, які забезпечують покладання відповідальності (підзвітність, караність тощо), і внутрішні (почуття відповідальності та обов'язку, відповідальне ставлення тощо) [2, с. 120].

Таким чином, відповідальність може мати видиму (зовнішню) та невидиму (внутрішню) сфери прояву, де:

1) *зовнішня* визначає те, як позиціонує себе поліцейський перед іншими людьми, колегами, суспільством загалом і реалізовується завдяки підзвітності особи, застосуванню заохочень та санкцій за результати його соціальної діяльності;

2) *внутрішня* визначає внутрішні переконання, переживання, оцінки стосовно власних дій, діяльності (бездіяльності), учинків та відбувається завдяки особистісному самоконтролю, почуттю обов'язку, боргу, а також рівню сумніння [2, с. 121].

Формування особистості працівника поліції – це складний процес перетворення вимог сучасного законодавства й відповідних відомчих установок на переконання, звички, особистісні якості, навички та вміння особи, яка обрала для себе роботу в поліції. Величезне значення для формування особистості працівника поліції мають навчальна підготовка та професійна діяльність, яка висуває складний комплекс вимог до його особистісних якостей і професійних навичок, розвиваючи й закріплюючи їх у структурі особистості. Знання психічних закономірностей і застосування в процесі службової діяльності певних психологічних методів полегшує працівнику поліції роботу, допомагає йому регулювати й будувати відносини з іншими людьми, глибше розуміти мотиви вчинків людей, пізнавати об'єктивну дійсність, правильно оцінювати її й використовувати результати пізнання в практиці [1, с. 133].

Усе це є необхідним працівнику поліції для того, щоб здійснювати покладені на нього функції максимально ефективно та з найменшими втратами власної емоційної рівноваги.

Список бібліографічних посилань

1. Бондарчук М. Т. Психолого-педагогічні аспекти формування у працівників поліції стійкості до екстремальних ситуацій службової діяльності. *Право і безпека – Pravo bezpeka*. 2017. № 2 (65). С. 130–135.

2. Цільмак О. М. Психологічні особливості відповідальності як провідної професійно важливої характеристики поліцейського. *Юридична психологія*. 2016. № 1. С. 118–128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urpp_2016_1_12 (дата звернення: 20.11.2018).

Одержано 27.11.2018

